

[Kaj Andresen.]

eengangstillæg for ægtepar skulle blive 49, 43 og 40 kr. og for enlige 30, 28 og 25 kr.

Det her foreliggende forslag har allerede givet anledning til nogle bemærkninger under den debat, der i de sidste dage er ført her i tinget, fra venstres side i forbindelse med betragtninger over, hvorvidt vort samfund har råd til forbedringer på disse områder, og fra konservativ side i forbindelse med bebudelse af forslag om principielle ændringer i folkeforsikringsloven.

Med hensyn til det første vil jeg sige, at det efter min opfattelse ville være meget uheldigt at rette besparelsesbestræbelserne mod den sociale lovgivning. Det er vel ikke urigtigt at sige, at den førerstilling, vi herhjemme havde i sociallovgivningen i 30'erne, i nogen grad er blevet svækket under krigen og besættelsen, og at der her er en del, det vil være nødvendigt at indhente. I stedet for at spørge, om vi har råd til at udbygge og ajourføre på dette område, bør man spørge, om vi har råd til at lade være, og vi vil i hvert fald fra vor side støtte bestræbelser for, efterhånden som genopbygningen skrider frem, at foretage forbedringer på de sociale områder.

Angående det rejste spørgsmål om principielle ændringer i folkeforsikringsloven i retning af en folkepensionering vil jeg sige, at jeg finder det ikke rimeligt at gøre det i forbindelse med dette forslag. Hele dette problem behandles i den nedsatte folkeforsikringskommission, og det vil efter min opfattelse være galt at foretage en drøftelse af et så betydeligt spørgsmål uden at have resultaterne af de sikkert overordentlig omfattende undersøgelser, kommissionen foretager.

Der er altså her blot tale om en ajourføring af rentemodtagernes samlede indtægt, byggende på de i folkeforsikringsloven gældende principper. Det er vel ikke store beløb, der her er tale om, men dog beløb, som, det er jeg ikke i tvivl om, vil blive modtaget med glæde af rentemodtagerne. Den regulering, der vil finde sted efter forslaget her såvel som den, der fandt sted i fjor, må jo også ses i forbindelse med den virkelig betydelige forbedring af rentemodtagernes kår, der har fundet sted i de sidste 2 år, først og fremmest gennem loven af december 1947, hvorved der gennemførtes rente-

tillæg og forøgede satser, som gav 50 mill. kr. til rentemodtagerne, men også gennem de følgende pristalsreguleringer og gennem de skattelettelser, der er gennemført for rentemodtagere. Alene loven af december 1947 gav et ret betydeligt tilskud til renten, der for ægtepar betød 25—30 kr. pr. måned og for enlige 15—20 kr. pr. måned.

Det er på baggrund heraf, vi med glæde ser på det foreliggende lovforslag, der fører renten op i henhold til det eksisterende prisniveau, og jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtigt vedtagelse.

N. Chr. Christensen: Det forslag, der her foreligger til behandling, tilsigter for anden gang i år at udbetale et eengangstillæg til alders- og invaliderentenyderne. I januar måned 1949 blev der udbetalt eengangstillæg til rentenyderne med den motivering, at de ikke havde fået fuld dækning i henhold til pristallet, som i juli 1948 blev gjort op til at være 6 points højere end i januar 1948. Forhøjelsen var dengang for enligstillede 20, 17 og 14 kr. om året, eftersom de nu tilhørte hovedstads-, provinsby- eller landkommunegruppen, og for ægtepar 31, 27 og 23 kr.; den samlede udgift beløb sig til 4,2 mill. kr.

Nu foreslår den højtærede socialminister, at der påny i år i december måned udbetales et ekstraordinært tillæg, et såkaldt eengangstillæg, som altså åbenbart har tilbøjelighed til at blive et flere-gangs-tillæg; det gives ovenikøbet to gange indenfor det samme år, og begrundelsen er igen pristallet, hvilket nærmere skal forstås således, at pristallet kun reguleres een gang om året for rentenydere og at der i mellemtiden kan ske forskydninger. Det fremgår af de bemærkninger, der er føjet til lovforslaget, at der påny indenfor det sidste halvår er sket en forskydning i ugunstig retning for rentenyderne, og at det som følge heraf efter den højtærede socialministers opfattelse vil være nødvendigt at ajourføre denne forskydning gennem de nu foreslåede eengangstillæg.

Det begrundes ydermere med, at finansministeren har afgivet et løfte til pensionisterne om en forhøjelse fra 50 til 70 pct. af det midlertidige tillæg, og der gøres — med rette, forekommer det mig — i denne forbindelse opmærksom på, at dette må vække visse forventninger indenfor den kreds af